

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.745 van 26 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 24 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2008

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 11 maart 2008 het Rijk binnen en diende op 21 maart 2008 een asielaanvraag in. Op 3 september 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaarde de Indische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Jaghattian, gelegen in het district Haryana in Punjab. U bent een sikh en bent nog minderjarig. Toen u vijf jaar oud was overleed uw moeder aan een ziekte. Uw vader leefde in onenigheid met uw oom Baldev, de jongere broer van uw vader, omwille van de familiegronden. Uw grootvader die inmiddels een bejaard man is verdeelde de grond in twee gelijkwaardige delen voor zijn zonen en liet uw vader en uw oom hun eigen deel bewerken. Echter, uw oom wilde ook de grond die aan uw vader werd toebedeeld inpalmen. Uiteindelijk, enkele maanden na de dood van uw moeder, vertrok uw vader en liet u achter bij uw grootouders. U werd verder door hen opgevoed en heeft geen enkel contact meer gehad met uw vader. Uw oom nam de gronden van uw vader in*

beslag. U ging tot uw twaalfde jaar naar school. U had geen zin meer om verder te studeren. U werkte hier en daar als lader en lossen van vrachtwagens. Tot de grond die door uw grootvader aan uw vader werd toegewezen kreeg u geen toegang door uw oom. U kon aldus geen landbouwersbestaan voor uzelf opbouwen in India. U kon nergens in Haryana een goed betaald werk vinden en verliet uiteindelijk om economische redenen India. In februari of maart 2007 vertrok u vanuit Delhi per vliegtuig naar Tsjechië. Daar verbleef u samen met enkele andere minderjarige jongens opgesloten in een kamer gedurende twee tot drie maanden. Nadien werd u per vrachtwagen door de mensensmokkelaar naar België gebracht. U arriveerde hier op 11 maart 2008 en vroeg hier asiel aan op 21 maart 2008. Toen u vanuit België contact opnam met uw grootvader bracht deze u op de hoogte dat uw oom ermee bedreigd had u te vermoorden indien u terugkeerde naar India. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een affidavit neer”.

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Nopens de status van vluchteling.

- 2.1. Verzoeker haalt als eerste middel aan dat het CGVS “*de problemen ten onrechte als louter familiaal van aard [beschouwt]*”.
- 2.2. Verzoeker stelt dat het ontnemen van zijn recht op land door zijn oom waardoor hij heel wat inkomsten ontloopt, verzoekers kans op overleven “*hypothekeerde*”. Dat de “*autoriteiten niet opgewassen blijken, uit onwil, dan wel onkunde*” tegen deze “*persoonlijke vrees*” van verzoeker. Dit “*oorspronkelijk familiaal probleem*” is volgens verzoeker “*meer dan een economische vlucht, maar voldoet weldegelijk aan de voorwaarden van de conventie*”.
- 2.3. Wat betreft de door verzoeker neergelegde ‘*affidavit*’ van 18 augustus 2008, stelt het CGVS: “*dit document is geen origineel en attesteert slechts dat uw moeder overleden is en uw vader u achterliet. Bovendien is het erg bevreemdend te noemen dat u niet kon toelichten wie Jaswinder Singh, die het affidavit voor u liet opmaken, is. U vermoedde dat het misschien de 'sarpanch' (dorpshoofd) of een lid van de dorpsraad is. U verklaarde dat uw grootvader dit document voor u bekwam maar zelf weet u niet welke stappen uw grootvader hiervoor ondernam. Tevens is het merkwaardig te noemen dat u niet vertrouwd leek te zijn met de inhoud van dit document aangezien u het bestempelde als zijnde een overlijdensakte van uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p.9), terwijl de heer Jaswinder Singh in deze affidavit verklaarde voor u te getuigen en u te sponsoren om naar het buitenland te kunnen gaan*”.
- 2.4. Noch uit verzoekers verklaringen op het CGVS, noch uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker een vervolging vreest in de zin van het vluchtelingenverdrag. De neergelegde affidavit is geen authentieke akte maar een bevestiging van de daarin vermelde eenzijdige verklaring op de daarin bepaalde dag. Het bewijst geenszins dat eenzijdige verklaring zelf waarachtig is. Hoe dan ook is de vaststelling dat een man,

die verzoeker blijkbaar niet kent, borg wenst te staan voor verzoekers reis naar het buitenland in onderhavige procedure geen is element dat op moeilijkheden wijst. Verzoeker toont niet aan dat de inkomstenderving omwille van het inpalmen van zijn gronden door zijn oom, voor zover dit al aannemelijk gemaakt wordt, een vervolging is die in nexu staat met in één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

- 2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

3. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, "*wegens de uitzichtloze situatie met gevaar op ernstige schade in zijn land*", maar werkt dit verder niet uit.
 - 3.1. De doodsbedreigingen uitgaande van zijn oom berusten louter op verklaringen van verzoekers grootvader. De bedreigingen werden nooit rechtstreeks aan verzoeker geuit. Wat betreft zijn verklaring dat de autoriteiten wettelijk niet bij machte blijken het nodige te doen berust op een loutere bewering van verzoeker, maar wordt niet geobjectiveerd. Overigens blijkt uit verzoekers verklaringen op het CGVS dat zijn grootvader er de politie "*eens*" heeft bijgehaald, maar dat deze toen niets gedaan hebben met de klacht. Dit wijst bezwaarlijk dat verzoeker effectief en op een nuttige wijze beroep gedaan heeft op de bescherming van zijn autoriteiten, noch dat deze hem weigerden te beschermen.
4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

